

[Hartel.]

de ikke paaregner en fortsat Lejestigning; der er nu engang sørget for, at Træerne ikke kan vokse op i Himlen.

Det, som altsaa skulde gøres, var at sænke Omkostningsniveauet ved at begrænse den Fordyrelse, som finder Sted gennem hele Systemet af Prisaftaler, som jeg tidligere har omtalt, ved at formindske Beskatningen navnlig paa Bygningerne — selvfølgelig er Bygningsskatten i sig selv en ganske urimelig og irrational Beskatning — og endelig, hvad jeg anser for det vigtigste i den givne Situation, ved at hidføre en Sænkning af Renteniveauet, idet det maa erkendes fra alle Sider, at Renten spiller en meget stor Rolle for Omkostningsniveauet, da der paa alle Stadier af Produktionsprocessen maa tillægges Renter, saaledes at det endelige Udslag af Renten ved Beregningen af Huslejen vil blive meget betydeligt. Kan det lykkes at skabe en Ændring i de Vilkaar, der er Tale om her, er der heller ikke for mig nogen Tvivl om, at Kapitalen paa ny vil søge til dette Omraade, og saa vil Byggeriet komme i Gang. Det kan være meget smukt, at Byggearbejderne har en ubetinget Tillid til Regeringen, men i den givne Situation tror jeg, at man maa sige, at det skæpper meget lidt i Kassen. Det er de her nævnte Foranstaltninger, som bør gennemføres, begynderde paa et eller andet Omraade og derefter fortsættende paa de andre.

Jeg saa jo helst, at man begyndte med Renten, og vi har tidligere ved anden Lejlighed her i denne Sal drøftet Muligheden af Kapitaltilgang udefra paa Tidspunkter, hvor denne Kapital har kunnet faas billigere. Det er beklageligt, at man ikke har ønsket at lempe Mulighederne for en saadan Kapitaltilgang, idet jeg mener, at det er den private Laanetrang og Laanemulighed, der skal underbygges, og at Sagen ikke skal fremmes ved Laaneforanstaltninger med Statsgaranti eller direkte ved Statsforanstaltninger. Hvis man vil søge ind paa disse Veje, tror jeg, at meget af den Lovgivning, som her foreslaas, vilde blive overflødig. Men som Sagen nu engang ligger, vil vi efter Omstændighederne yde vor Støtte til disse Lovforslags Gennemførelse.

Hans Hansen (Rørby): Spørgsmaalet om Laan til Boligbyggeri og Lejenedsættelse for børnerige Familier blev jo indgaaende drøftet i Foraaret. I Lovforslagets §§ 1—2 er der intet principielt nyt. Derimod er der i Lovforslagets § 3 om et nyt Kapitel i Loven rørt ved et saare interessant

Spørgsmaal, nemlig om 10 Aars Henstand med Bygningsskatter, og endvidere bestemmes, at Henstandsbeløbet sikres ved en Andenprioritet.

Det er sagt her i Dag, at det væsentligste for en Løsning af Boligspørgsmaalet er det private Boligbyggeri. Det er jo rigtigt. Hvorfor er det private Boligbyggeri gaaet i Staa? Det er let at besvare Spørgsmaalet. Det er, fordi det er for dyrt at bygge. Hvad det derfor i første Række gælder om, er at finde Veje til at billigøre Boligbyggeriet. Nu foreslaas det at give 10 Aars Henstand med Bygningsskatterne. Hvorfor ikke helt ophæve Bygningsskatterne for disse særlige Ejendomme? Er der nogen som helst Mening i, at man beskatter og dermed straffer de Folk, som gør alt muligt for at løse dette vanskelige Spørgsmaal, som hidtil har været uløseligt? Den Tanke kan ikke være fremmed for den højtærede Minister; det vil være logisk ikke at beskatte Byggeriet, naar man har Ønsker i Retning af at fremme det. Her kunde Ministeren, synes jeg, faa en bekvem Lejlighed til baade at animere Byggeriet og samtidig hævde sin egen og sit Partis rigtige Opfattelse af det skadelige og meningsløse i at fordyre Boligbyggeriet ved at beskatte det. Endnu mere meningsløst er dette, naar man som Ministeren, hvad hans mange Forslag vidner om, er interesseret i Spørgsmaalet om Boligbyggeri og Sanering af Boliger.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Hvilken særlig Grund kan der være til, at man ikke gør dette Boligbyggeri for børnerige Familier skattefrit? Der er sikkeret noget rigtigt i de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby var inde paa, og han har paa en vis Maade givet en Anvisning, idet han siger, at i de første 10 Aar regner han med, at Lejen bliver ca. 6—8 pCt. lavere. Jeg kan nu ikke rigtig forstaa Tankegangen, for naar det kun drejer sig om Rentefrihed og om, at Tilbagebetaling af Beløbet skal finde Sted efter 10 Aar, tror jeg, at det ærede Medlem regner forkert. Men hvis man ophævede Bygningsbeskatningen, vilde, tror jeg, ikke alene Lejen gaa ned, men det vilde faa Virkninger for alle de øvrige Lejligheders Vedkommende, idet det afgørende er, hvor dyrt det er at bygge, og Lejen i gamle Huse er afhængig af, hvor dyrt det er at bygge nye.

Derfor vil jeg mene, at hvis man virkelig vil komme Løsningen af dette Spørgsmaal nærmere, er den mest nærliggende Vej den at ophæve Bygningsbeskatningen. Her er man inde paa en rigtig Betragtning. Jeg kan bare ikke forstaa, hvorfor man giver